

Forfatter: Anker, Carsten Tank

Titel: BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1814-12-27)

Citation: Anker, Carsten Tank: "BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1814-12-27)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 456. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L0021551690000105.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

38.

Londond. 27. Decbr. 1814.

Deres Kongelige Høihed.

Naadigste Herre.

Igaar Formiddag havde jeg den Grlæde at modtage D. K. Høiheds naadige Skrivelse, dateret Slesvig d. 12. ds., og neppe s. 457en Time derefter glædedes jeg ikke rhindre ved et andet, dateret d. 18. fra Augustenborg. Jeg ser af begge, at D. K. Høihed befinder Dem vel efter en høist ubehagelig Søreise. Denne glade Tidning er for mig en sand Beroligelse, og jeg har det Haab, at det gnddommelige Forsyn ved dets ugranskelige Veie vil velsigne Dem i flere Begivenheder til Belønning for den haarde Prøve, der med sand kristelig Underkastelse er udstaaet.

Siden D. K. Høihed forlod Norge, har jeg givet mig den Frihed at tilskrive Dem trende Grange: under 24. Novbr. og 5. Decbr. med Skibslæilighed til Kjøbenhavn og under 15. Decør, med Kjøbmand Gossler fra Hamburg under Konvolut til Blühcher i Altona. Vel tog min Ven Veien over Dover og Calais; men da han ikke agtede nogensteds at opholde sig, liaaber jeg Pakken ikke vil længe udeblive, ligesom jeg og er vis paa, at den er i meget sikre Hænder. Jeg sendte straks Bud til Hertugen af Gloucester for at erfare, om han var i Byen, og iik til Svar, at han stod færdig at reise fra Landet, og om jeg vilde se ham, da maatte jeg skynde mig. Jeg fandt ogsaa virkelig Vognen forspændt i Graarden. Desuagtet tog han efter nogle Minuters Venten imod mig med den sædvanlige Ro og Forbindtlighed. Med Utaalmodighed og med synlig Fornøielse modtog han Brevet, brak og læste det straks.

Igjentagne Grange paalagde han mig at bevidne D. K. Høihed hans Taknemmelighed med Forsikring, at neppe kunde nogen interessere sig mere oprigtig for D. K. Høihed, end han gjorde. „De vil have seet," sagde han, „min forspændte Vogn; jeg kører nu straks paa Landet og kommer ikke tilbage for d. 14. Januar, og da skal jeg bringe et Brev, som De maa befordre for mig."

Nu maatte jeg sætte mig ned for at gjøre ham Regnskab for alt, hvad jeg havde erfaret, siden jeg saa ham, ligesom han og paastod at ville vide, hvad jeg selv agtede at foretage mig.

Da jeg nævnte den Ide at ville naturaliseres her i Landet, tog han mig ved Haanden og forsikrede, at han glædede sig derover, og at jeg skulde have hans Votum; men jeg undlod ikke straks at underrette ham om, at jeg følte det Pligt først at søge Naturalisation i Danmark. Vilde min forrige Herre ikke s. 458med Godhed og tydeligt Bifald modtage mit Tilbud, da besluttede jeg mig nok til den anden Ide.

Herom var han ganske enig mod mig og fandt, at det var en Skyldighed at give Preferencen til Kongen af Danmark, om hvilken han udlod sig med den største Agtelse, sigende, at man kan ikke være mere retskaffen Mand, end han er.

Da jeg betroede ham Vansittarts Ide om at skaffe mig et Brev til den engelske Minister i Stockholm [I Chifre:], tilraadede han mig bestemt at forlange det jo før jo heller af bemeldte Ven for at benytte samme, naar jeg selv fandt for godt. „Det er et godt Dokument," sagde han, „at eie, naar den Tid kommer, at De kunde behøve samme."

Han vidste god Besked om den anden Sag, som D. K. Høihed har havt den Naade at kommunicere mig, og da han ikke gjorde mig noget Spørgsmaal desangaaende, undgik jeg paa en natnrlig Maade at tilkjendegive, at jeg derom var underrettet, som var mig kjært, siden jeg ikke kunde vide, om D. K. Høihed ønskede dette. Jeg formoder, at D. K. Høihed har meddelt ham Efterretningen i Brevet.

Hvad mig selv angaar, hvorom D. K. Høihed saa kjærligen ndlod sig, da har jeg i mine foregaaende Breve taget mig den Frihed at ytre mig omstændelig, og det er mig kjært, at jeg allerede uden at kjende D. K. Høiheds Sentiments har tilkjendegivet den Hensigt at tage min Afsked fra Statsraadet.

Hvad mit næste Skridt bliver, det kan jeg endnu ikke bestemme, forinden jeg faar D. K. Høiheds Svar paa de Alternativer jeg har nævnt. Mine Eiendomme i Norge generer mig meget, oo: ihvormeget jeg tænker og har tænkt over alle de moyens [Midler], der kunde anvendes for at forene, hvad min Æire og Samvittighed foreskriver med de besværlige Pligter, min Velfærd kræver, har jeg endnu ikke været istand til at paahitte noget bedre Middel end Amtmandskabet i Laurvig.

Derved undgik jeg [I Chifre:] Edens Aflæggelse uden at hindres fra at skjømte mine Eiendomme, som endnu et Par Aar trænger til min egen Bestyrelse. Jeg vover derfor ret indstændig at anholde om D. K. Høiheds Understøtning i denne Plan, saafremt Kongen ikke beslutter sig til at sælge, som for Statens s. 459Interesse vistnok var det rigtigste og sikreste. Man tillader sig, elskede Prins, at tilføie, at her neppe er en Dag at give bort, •og at jeg vil anse det for en særdeles Naade, om Kongen vilde ved den første entrevue [Sammenkomst] mellem ham og D. K. Høihed tage en bifaldende Beslutning; thi bliver den Sag opsat, til han

kommer til Kjøbenhavn, da vil der efter Sedvane møde .saamange kollegiale Betænkeligheder, som i sig selv er ganske unødvendige, at Sagen enten trækker i Langdrag eller sker slet ikke.

Jeg skal med det allerførste opvarte D. K. Høihed med et fortroligt Brev i alle Henseender.

Man er her ikke saa ganske fri for at bruge Kunster med Postbreve. D. K. Høihed vil altsaa tilgive, at jeg ikke underskriver og bruger et lidet, merkantilsk Format.

Med uophørlig Trofasthed og med de. redeligste Ønsker for D. K. Høiheds Lyksalighed i det tilstundende nye Aar — en opofret og underdanig Tjener. Gud velsigne og være med Dem.

Opofret og underdanig Tjener.

[I C. A.s foranstaaende Brev er følgende Linier tilføjet med Chifre]:

D. K. Høihed har vist hørt mig sige eller læst af mine Breve, at jeg vilde heller se Dem lykkelig end stor, nemlig som Verden forstaaer denne sidste Benævnelse. Altsaa fra [det] Dem hengivne og troligen hengivne Hjerte ønsker jeg Christian Frederik tillykke med den tagne Beslutning.

Guds Velsignelse være over Dem og det elskværdige Menneske, Christian Frederik har valgt til Veninde, som Mage paa Livets besværlige Bane. Hertugen af Gloucester vidste Besked derom. Med Prinsessen af Wales er her og blev der neppe noget [at] udrette. Faderen er bestemt for Alliancen med Prinsen af Oranien. Datteren kan ikke lide hans Person; hun lader sig ikke tvinge, og [det] kunde vel heller ikke ske efter Rigets Konstitution; man finder hende et andet Parti. Det kan de; s. 460der bliver neppe nogen Lykke med hende. Hun har en fast og aaben Karakter.

29

Men hvor ængstes jeg i min Uvished om den russiske Plan og Anlæg paa Danmarks Succession! For Gruds Skyld, Prins, skaf Dem snart paalidelig Vished herom. Er Prinsen svag nok til at give efter i denne Del, da er jo alting ude.

Denne Tanke gjør mig ulykkelig, hvergang den opstaaer i mig. Skulde det Djævleanlæg gaa igjennem, saa maa Prinsen have Erstatning, og lad da denne bestaa i Grevskabet Laurvig med Suverænitet for Christian Frederik og Arvinger under russisk og engelsk Graranti NB., da kunde meget retableres, og saalænge jeg levede, bliver jeg da ved Prins Christian og i Næheden. Dog, jeg drømmer lutter Ulykker og dog Haab. Det bliver vanskeligt [at] forlade Norge uden paa kort Tid. At fæstemig i Danmark uden at have Embeder, hvoraf jeg kan leve, kunde jeg i nærværende Omstændigheder ikke, og vilde Prins Christian employere mig i Forhold til min Alder i min forrige Stilling og den, i hvilken Prinsen har siden sat mig, ser jeg ikke, det bliver eller kunde være mindre end som Chef for et Departement. Dette burde være i Kommercekollegiet, hvor jeg var Første Kommitteret.

[Ingen Underskrift.]